

INFORME DE LA JORNADA CATALÀ I ESCOLA

III PÚBLICA I
EN CATALÀ

TAULA DE CONTINGUTS

Taula Rodona 1. Situació de la llengua als Països Catalans: el català, una llengua viva.....	4
1. Condicionants generals: el català, llengua mitjana minoritzada.....	5
2. Situació actual: una perspectiva demolingüística.....	5
3. Els models lingüístics educatius.....	6
4. Conclusions.....	7
Taula Rodona 2A: Radiografia del català a l'aula: ús, coneixement i polítiques lingüístiques.....	8
1. Propostes per a la millora dels usos lingüístics als centres, per Puri Pinto..	9
2. La Llengua els centres: Contextualització d'entorn i trencament històric, per Ismael Calvet.....	9
3. Plataforma Docentscat. Davant de problemes, solucions, per Susana Tercero.....	10
4. Conclusions.....	11
Taula Rodona 2B: L'ofensiva contra l'escola en català i la resposta a noves sentències.....	12
1. "Del que voldríem que fos, al que és", per Francesc Xavier Vila.....	12
2. De vies estroncades i vies d'acció, per Rut Carandell.....	13
3. De la defensa reactiva a l'acció, per Xavier Antich.....	15
4. Conclusions.....	16
Taula Rodona 3: Entitats i actors de defensa de la llengua. Cap a una estratègia compartida?.....	17
1. Iniciatives en marxa per defensar el català a l'educació.....	18
2. Altres entitats i actors en defensa del català a l'educació.....	18
3. Conclusions.....	19
Taula Rodona 4A: Llengües minoritzades i plurilingüisme. Repertori de polítiques i accions per enfortir l'ús del català. Experiències d'èxit de recuperació de l'ús lingüístic.....	20

1. L'educació plurilingüe al País Valencià, per Jaume Fullana.....	21
2. La Bressola: xarxa d'escoles associatives i immersives a la Catalunya Nord per Geoffroy Lourdou.....	22
3. La revitalització social del basc a Tolosa, per Juan Inazio Hartsuaga.....	23
4. Conclusions.....	25
Taula rodona 4B: Llengua i Cohesió: L'accés social al català.....	26
1. El CPNL.....	26
2. Català i nouvinguts.....	27
3. Convergència lingüística.....	27
4. Conclusions.....	28
Taula Rodona 5 / Cloenda: El català a les Xarxes, l'oci i entre els joves	29
1. Xarxes Socials i català.....	29
2. Conclusions.....	31

Taula rodona 1. Situació de la llengua als Països Catalans: el català, una llengua viva

Ponents

Montserrat Sendra, doctora en Filologia Catalana i especialitzada en sociolingüística i política lingüística. Ha participat en diversos projectes de recerca sobre sociolingüística educativa i la promoció de l'ús del català als centres educatius. Actualment, és professora experta del Departament d'Arts i Humanitats de la Universitat Oberta de Catalunya. El 2022 va publicar, juntament amb Elvira Riera, *Immersion lingüística: una immersió ràpida a l'editorial* Tibidabo Edicions.

Avel·lí Flors-Mas, sociolingüista i doctor en Lingüística Catalana per la Universitat de Barcelona, amb una tesi sobre els usos lingüístics i les identitats socials dels adolescents catalans i valencians. Ha participat en projectes de recerca sobre sociolingüística educativa i sobre política lingüística familiar, i també en diferents projectes aplicats a la promoció de l'ús del català. Actualment, és professor del departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UB, investigador del CUSC (Centre de Recerca en Sociolingüística i Comunicació) a la mateixa universitat, i director de la Revista de Llengua i Dret.

Objectiu

L'objectiu d'aquesta taula rodona és analitzar la situació general de la llengua catalana arreu dels Països Catalans, especialment a la Catalunya del sud, el País Valencià i les illes Balears. S'hi tracten els diversos condicionants que influeixen en el català com a llengua minoritzada, en la situació actual dels tres territoris des d'una perspectiva demolingüística, els diferents models educatius que hi regeixen (en el cas del País Valencià, amb canvis legals els darrers anys) i unes conclusions finals amb voluntat propositiva.

1. Condicionants generals: el català, llengua mitjana minoritzada

- La llengua catalana està exposada a diversos factors que en condicionen el desenvolupament. Els principals són cinc: els **jurídics**, els **demogràfics**, els **econòmics**, els **tecnològics** i els **sociolingüístics**.
- La llengua catalana està separada en diversos ens administratius que en regulen l'**oficialitat** i, per tant, la seva presència a la societat, de manera **diferent**. Així mateix, cal ésser conscients que els darrers anys hi ha hagut una judicialització al voltant de la llengua amb la finalitat de trencar-ne els consensos.
- Les societats catalana, valenciana i illenca han experimentat les darreres dècades un enorme **canvi sociodemogràfic**, que es reflecteix en els percentatges sobre el lloc de naixement de la població. Els darrers anys, el saldo migratori entre immigracions i emigracions ha estat clarament positiu, la qual cosa ha influït en la composició social i els usos lingüístics als diversos països.
- El **model econòmic** pel qual han optat els Països Catalans, tendent al sector dels serveis (terciarització) i a la recerca de mà d'obra barata, ha tingut un impacte poblacional important.
- La **globalització** ha portat aparellada uns **canvis tecnològics** a diversos nivells que han afavorit les llengües hegemòniques, que tenen un mercat d'abast més ampli.
- Els diversos factors que hem assenyalat han condicionat al seu torn la **situació sociolingüística** del català, que ha estat històricament una llengua subordinada a nivell social i polític.

2. Situació actual: una perspectiva demolingüística

- El **català** és la **llengua inicial** de la població d'un 28,5% dels habitants de Catalunya, un 15,6% al País Valencià i un 20,5% a les Illes Balears. Un 10,6% dels catalans, un 8,5% dels valencians i un 7% dels illencs tenen **tant el català com el castellà** com a llengua inicial.
- Segons les dades de què disposem d'estudis oficials, tant a Catalunya (2018) com a les illes Balears (2014) i el País Valencià (2021) la **transmissió intergeneracional de la llengua** no només no s'ha trencat, sinó que és lleugerament positiva als dos primers territoris i és estable al tercer.

- La **competència lingüística** és un vector important com a condició de possibilitat d'ús d'una llengua. Un 75% dels habitants de Catalunya, un 51,6% dels del País Valencià i un 59,5% dels il·lencs declaren saber **parlar bé** el català.
- En tots tres països els **grups d'edat més joves** són els que declaren saber **parlar bé** el català en major proporció.
- En el cas de la **llengua inicial, d'una banda, i la llengua d'identificació i habitual** de la població per una altra, s'observa un **avenc** percentual clar en el cas de Catalunya, una tendència a l'**estabilitat** a les illes Balears i un **descens** important al País Valencià en benefici de l'opció bilingüe en les dues darreres opcions.

3. Els models lingüístics educatius

- Als Països Catalans hi ha **diferents models lingüístics educatius**.
- En el cas de **Catalunya**, hi ha un model únic d'escolarització conjunta, és a dir, un **model de conjunció** inspirat en el model quebequès que reconeix el català com a «llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu» d'acord amb els PLC.
- A Catalunya, en molts centres del país s'hi va practicar un model d'**immersió lingüística** (ensenyament en una segona llengua) que tenia una concepció instrumental de la llengua, una perspectiva comunicativa, una participació constant de l'alumnat, una prioritització de l'expressió de l'alumnat en la segona llengua, una contextualització, l'ús de recursos i materials simbòlics i la col·laboració de les famílies.
- El model català es **renova** a partir de l'any 2000 amb l'arribada de **població estrangera** i un canvi d'enfocament teòric (2007) que propicia l'aparició de noves eines (LIC, Aules d'Acollida i Plans d'entorn).
- Aquest model ha permès una **competència elevada** de la població escolar en llengua catalana, però **no** un increment dels **usos lingüístics**, especialment entre l'alumnat (els verticals amb el professorat sempre són més alts, tot i que també han baixat les dues darreres dècades).
- Al **País Valencià**, el model lingüístic educatiu des de l'aprovació de la **Llei d'ús i ensenyament del valencià** (1983) fins al 2018 ha estat el de **línies**, amb les opcions de Programa d'Ensenyament en Valencià, Programa d'Immersion Lingüística i Programa d'Incorporació Progressiva.

En els dos primers casos, la presència fou desigual en funció de la zona territorial i l'etapa educativa.

- El 2018, amb el segon govern del Botànic, es va aprovar una **Llei de Plurilingüisme** amb percentatges mínims de docència en les diverses llengües. Un mínim del 25% en cadascuna de les llengües oficials i entre un 15% i 25% per a una llengua estrangera. Aquesta llei serà substituïda d'aquí a poc per una nova llei del govern de PP i Vox.
- A les **Illes Balears** el 1997 es va aprovar l'anomenat **Decret de Mínims**, que assegurava un mínim de 50% de presència de la llengua catalana a les aules. Un estudi de l'Institut d'Avaluació del Sistema Educatiu del 2019 mostra que, de tota manera, la competència en les dues llengües oficials continua sent desigual en favor del castellà. El Decret de Mínims només va deixar de regir el temps que es va mantenir vigent l'anomenat **Decret de trilingüisme** del govern Bauzà.
- Actualment, s'observen **tendències de canvi** als models lingüístics educatius dels Països Catalans a causa de **transformacions tecnològiques i metodològiques**, la **conflictivització** del model lingüístic català i el **relaxament** dels diferents actors educatius i les **propostes regressives** al País Valencià i les illes Balears.

4. Conclusions

- ❖ Cal **reforçar models** que garanteixen la competència en la llengua minoritzada, i **mesures legislatives i executives** que n'assegurin l'aplicació.
- ❖ A Catalunya, cal **replantejar estratègies i suports** per al foment de l'ús de la llengua catalana al sistema educatiu. Cal crear, també, **espais i moments d'ús** més enllà de l'aula.
- ❖ Per últim, també cal millorar la **legitimació social** del model amb **arguments compensatoris**, de **capacitació bilingüe** real, d'**equitat formativa i laboral**, de **cohesió social**, d'**interculturalitat** i garantia dels **drets lingüístics**.

Taula rodona 2A: Radiografia del català a l'aula: ús, coneixement i polítiques lingüístiques

Ponents

Puri Pinto, que s'autodefineix com a catalanoparlant d'adopció. Filòloga catalana i professora de llengua catalana a Secundària. La seva militància ha consistit a divulgar el punt de vista de l'adoptant de la llengua i, per tant, l'adopció de la llengua catalana, que és bàsica per a la seva viabilitat. Planteja arguments de mediació en una societat que encara arrossega uns prejudicis lingüístics dels quals creu que cal alliberar-se. Amb un argumentari potent, sovint sense gaires altaveus, defensa la immersió lingüística a tot el país.

Ismael Calvet, llicenciat en Filologia Catalana i assessor LIC (equips de llengua i cohesió social) del Departament d'Educació. Aborda la situació actual del català que viuen els centres educatius tenint en compte la seva experiència a base d'observació i d'acompanyament per a la gestió de la diversitat lingüística, cultural i de cohesió social, sent la immersió en llengua catalana l'objectiu central.

Susanna Tercero, filòloga catalana, professora de català a secundària i membre de DocentsCAT, plataforma de docents de Llengua catalana i Literatura que, davant l'emergència lingüística que pateix el català als centres educatius i al país en general, han elaborat un decàleg de mínims amb l'objectiu de revertir l'actual nivell de coneixement i ús del català, amb la convicció que cal retornar el prestigi a la matèria de llengua catalana en les etapes educatives de l'ESO i del Batxillerat.

Objectiu

L'objectiu d'aquesta taula rodona és fer un repàs de la situació del català als centres escolars, abordar quines estratègies es duen a terme i analitzar les mancances de la immersió lingüística, així com les possibilitats que les aules i l'educació brinden a l'ús i coneixement de la llengua catalana.

1. Propostes per a la millora dels usos lingüístics als centres, per Puri Pinto

- Cal una **formació de l'alumnat en Sociolingüística**, enfocada a uns **usos lingüístics sostenibles i cohesionadors**.
- En una societat cada vegada més multilingüe o plurilingüe, s'ha de veure la diversitat com una possibilitat d'enriquiment col·lectiu. Per tant, **hi ha una catalanodiversitat amb catalanoparlants d'origen i catalanoparlants d'adopció**.
- Cal **estimular l'adopció de la llengua amb un Mètode d'Adopció de la Llengua (MAL)** que estigui contemplat dins d'aquesta normalització o immersió, ja que això ens portarà al modelatge de la llengua i a prendre consciència que existeixen parlants d'adopció. Així, col·laborarem en l'enriquiment de la llengua i la promoció d'aquest alumnat.
- El professorat ha de tenir un rol normativitzador - model lingüístic -, que és avaluable, i un **rol normalitzador - modelatge i usos lingüístics** - que no és avaluable, però que han de dur a terme tots els i les docents del centre.
- Cal compartir el català amb l'alumnat des d'una consciència lingüística ben definida: mantenir el català en tot moment, estimular l'adopció de la llengua (actitud personal), col·laborar en l'enriquiment i fent promoció de l'alumnat.

"La llengua catalana obre noves expectatives i perspectives acadèmiques, professionals i personals". La vida ha de ser un camí d'enriquiment i no d'empobriment. La llengua materna d'origen s'ha d'estimar i valorar, però això no es contraposa en el fet d'aprendre'n i estimar-ne una altra".

2. La llengua als centres: Contextualització d'entorn i trencament històric, per Ismael Calvet

- Als **centres educatius hi ha múltiples realitats**, ja que hi ha orígens molt diversos. Hi ha pluriculturalitat i, per tant, cosmovisions molt diferents. Aquesta diversitat s'ha de tenir en compte, ja que es té una percepció del valor de la llengua en relació amb la cultura/lloc d'origen.
- Hi ha una **pèrdua de reconeixement/adscripció** per la llengua.

- Hi ha la percepció que ha augmentat l'ús del castellà per part de catalanoparlants d'origen.
- El **canvi de metodologies ha d'anar acompanyat d'una planificació lingüística i un model lingüístic clar**, i en cap cas l'aprenentatge entre iguals ha de comportar una difuminació de referents de la llengua.
- **Ús - coneixement - motivació**: s'ha d'aprofitar la via emotiva per a l'ús de la llengua i buscar la motivació per poder transmetre els coneixements.
- Per buscar la motivació i emotivitat el català ha de sortir de l'aula, i per això s'han de buscar espais d'interacció amb la llengua catalana al pati, per tal de possibilitar una socialització de la llengua.
- El centre s'ha d'entendre com una societat que va més enllà i es pot organitzar lingüísticament amb **bombolles concèntriques**: Aula > Centre > Extraescolars > Famílies > Ús personal. Cada una d'aquestes bombolles han de tenir un control de variables on l'ús del català estigui al centre.
- **Cal reforçar l'espai d'educació no formal** als centres on l'ús del català sigui un objectiu vertebrador, i fer activitats de sensibilització lingüística col·laborant amb les famílies.

"La llengua ha de ser un valor i no un obstacle". "La llengua s'aprèn al pati".

3. Plataforma DocentsCAT. Davant de problemes, solucions, per Susana Tercero

- Cal tenir en compte que la llengua catalana està marcada per la política d'aquest país.
- Hem de tenir en compte també el **dret lingüístic dels i de les alumnes**.
- Cal fer una **revisió del model d'ús** de la llengua catalana.
- S'han d'abordar demandes concretes que ajudin a revertir la situació actual que pateix la llengua catalana pel que fa al seu coneixement i ús social.
- **S'ha elaborat un decàleg amb deu mesures**. Algunes d'elles, amb una mica de voluntat política ja es podrien dur a terme.
<https://docentscat.wordpress.com/>
- El català, llengua pròpia de Catalunya, no pot quedar relegat a l'àmbit academicista de la matèria de llengua catalana, sinó que ha de ser

habitual tant als centres educatius com en totes les esferes socials:
normalitzar-lo a l'escola és normalitzar-lo al carrer.

- Cal col·laborar entre el i les professionals que ens enfrontem al dia a dia com a testimonis d'aquesta realitat.
- **Cal una resposta institucional a l'emergència lingüística del català als centres educatius.**

*"Perquè som docents i perquè volem un futur educatiu millor per als nostres alumnes:
davant dels problemes, solucions".*

4. Conclusions

- ❖ Cal tenir en compte el Model d'Adopció de la Llengua (MAL) dins el model d'immersió lingüística del català.
- ❖ S'ha de treballar perquè els usos lingüístics sostenibles i cohesionadors siguin hegemònics.
- ❖ El canvi de metodologies pedagògiques ha d'anar acompanyat d'una planificació lingüística i un model lingüístic clar.
- ❖ S'ha de normalitzar el català a l'escola per poder normalitzar-lo al carrer amb una resposta institucional que permeti afrontar aquesta emergència lingüística.
- ❖ S'han de planificar les demandes concretes pel que fa a l'ensenyament -aprenentatge de la llengua catalana en l'àmbit acadèmic.

Taula rodona 2B: L'ofensiva contra l'escola en català i la resposta a noves sentències

Objectiu

L'objectiu d'aquesta taula rodona és compartir elements d'anàlisi de la realitat normativa de la llengua als centres educatius i donar a conèixer les estratègies i línies d'actuació de la Plataforma per la Llengua i Òmnium en la resposta a les sentències contra l'escola en català des d'una perspectiva jurídica.

1. Del que voldríem que fos, al que és, per Francesc Xavier Vila

Francesc Xavier Vila comença la ponència dibuixant el que anomena la "visió majoritària de consensos" atacada des del poder judicial amb un repàs cronològic. Fa referència a l'oficialització de la llengua amb l'Estatut; la Llei de Normalització Lingüística de 1983, que dona un impuls als programes d'immersió i a l'escola en català; la validació de constitucionalitat (TC) el 1994; la Llei de Política Lingüística de 1998; l'Estatut del 2006, que aparentment consolida el procés del model fins que el 2010, després de la conflictivització de Ciudadanos, el TC obre la porta a la judicialització del model; la sentència del TSJC del 2020, que imposa un 25% mínim en castellà i de manera generalitzada i la reacció del Govern i del Parlament amb el decret llei del català a l'escola que bloqueja l'aplicació indiscriminada.

Problematitza després contra la imatge optimista anterior en considerar-la un relat lineal d'una posició forta i estable del català a les aules atacada per la judicatura. En primer lloc, esmenta la situació de desigualtat entre llengües de la Constitució. En segon lloc, quant a la validació del Tribunal Constitucional, explica que el que es valida és que el català *pot ser* llengua vehicular (no que ho sigui *de facto*) i que la tria no ha de ser familiar, sempre que es garanteixi el coneixement i ús del castellà. Així, apunta que mai no s'ha posat sobre el paper que el català sigui llengua exclusiva de l'educació —tot i reconèixer que ha anat retrocedint—, i aporta dades de primària de les darreres dècades del segle passat per desmuntar que hagi existit la situació en què, arreu de Catalunya,

l'escola hagi estat totalment en català. Tot l'anterior permet que el TS, i després el TSJC, introdueixin un percentatge per al castellà partint de la base que el castellà també és vehicular normativament. I que, com a resposta, el 2022, s'esmenti per primera vegada l'ús del castellà i, segons Vila, s'intenti que no es pugui intervenir sobre els usos lingüístics a l'educació.

Per finalitzar, Vila apunta diverses línies d'actuació per respondre a la conflictivització contra el català a l'escola:

- Reforçar la normativa que permeti actuar sobre el professorat allà on no s'assoleixen els nivells previstos per la legislació de coneixement de català.
- Modificar la normativa de coneixement dels docents de la llengua i de la metodologia d'immersió. Formar en gestió de multilingüisme des de les universitats.
- Blindar el centre de gravetat lingüística de la llengua catalana, preservant-ne el màxim de terreny, i si pot ser tot, i reforçar-ne l'adquisició precoç de tot l'alumnat.

2. De vies estrocnades i vies d'acció, per Rut Carandell

Rut Carandell comença la ponència constatant que des de 2005 ha augmentat la insistència per intentar canviar judicialment el sistema educatiu català i esmenta l'existència d'un degoteig de resolucions jurídiques motivades per associacions i famílies prèvies a la sentència del 25%, que suposa un canvi de paradigma perquè afecta tot el sistema educatiu. Aquesta sentència, mancada de criteris pedagògics, i que el Departament d'Educació no va recórrer al TC, estableix percentatges de vehicularitat que no poden inferiors al 25% en cap de les dues llengües oficials i obliga la Generalitat a aplicar-los. Els percentatges els fixa amb criteris jurídics davant la manca d'aportació d'informació per part de la Generalitat. A més, afirma que la sentència és tècnicament deficient i que es remet a sentències europees malinterpretades, motiu pel qual valora que ha estat una errada no haver-la recorregut al TC.

Així mateix, afegeix que l'establiment de percentatges és contrari a la Carta Europea de les Llengües Minoritàries, ratificada totalment per l'Estat espanyol,

quant al compromís de fer possible l'ensenyament en les llengües regionals i minoritàries.

En la diagnosi de què no s'ha gestionat correctament des de l'administració, coincideix amb Vila que és una fal·làcia que la immersió hagi estat la panacea, i afegeix que al Departament tampoc no li ha interessat reconèixer-ho, perquè significaria assumir-ne la responsabilitat política. Quant a la LEC, afirma que no s'ha desenvolupat reglamentàriament, fet que ha estat interpretat com un altre indicatiu d'inactivitat que ha permès la creativitat dels percentatges. I així, entre la inacció, les errades i la "innocència política" de pensar que tot i dictada no s'aplicarien els percentatges, actualment la sentència es troba en fase d'execució i s'aplica a 23 escoles on s'han interposat accions judicials, per sentència ferma o sota mesures cautelars. Per tant, el decret llei de 2022 aprovat pel Parlament no ha servit per aturar-ne l'aplicació. Per acabar, adverteix del perill que parlar de la curricularitat del castellà permet que, segons qui governi i basant-se en la legislació catalana, es puguin aplicar percentatges del 50%.

Recrimina que fins a les darreres legislatures, el govern no ha començat a parlar de dades de coneixement i d'ús. Per això, fa uns anys la Plataforma per la Llengua emprèn dues accions. La primera, fer un estudi d'observació el 2019, els resultats de la qual no són favorables al català. S'hi recull, per ex., que només un 35% d'alumnat de primària de zones urbanes parla en català als patis; a secundària un 14,6%. Tot i que els percentatges són baixos, hi ha una relació directa entre un major ús del català a primària i una aplicació de la immersió més generalitzada. La segona acció és fer una enquesta de la qual es desprèn que el model d'immersió té un alt consens entre la població catalana i que només un 15,8% no hi està d'acord. Apunta que hauria pogut ser una dada de realitat social per aportar als tribunals prèviament a la sentència dels percentatges.

Per acabar, defineix quatre línies d'acció:

- Denunciar la legislació reactiva del Parlament, poc madurada i que pot tancar espais jurídics que permeten més combativitat davant dels tribunals.
- Demanar un pla d'acció a favor de la immersió amb propostes concretes.

- Fer front judicial comú amb entitats, per ex., en reclamar la nul·litat de la sentència i la interlocutòria al TC, i la compareixença del jutge Aguayo Mejía.
- Treballar en accions internacionals de denúncia de la persecució al català demanant l'empara a institucions internacionals. Per ex., exposant la intimidació judicial, l'existència de notícies falses o el discurs d'odi al relator de les Nacions Unides, que ha provocat que demani a l'Estat un seguit de qüestions relacionades amb com pretén garantir els drets lingüístics, reconeguts com a drets humans en la legislació internacional.

3. De la defensa reactiva a l'acció, per Xavier Antich

Xavier Antich inicia la ponència recordant l'efecte cohesionador de la llengua catalana i com els atacs a l'escola no només s'encaminen a aquest àmbit sinó que pretenen atacar aquest fonament vertebrador de la societat. En segon lloc, relaciona l'ús social del català a l'escola amb un problema del context social estructural. En aquest context enumera atacs diversos com les sentències, el bloqueig a iniciatives judicials com les exposades anteriorment i qualifica de dramàtica la situació arreu dels Països Catalans.

Quant als atacs a l'escola, remarca que es tracta d'una intromissió i una anomalia europea que jutges, sense legitimitat política i amb criteris ideològics, pretenguin trencar un model consensuat i defensat per la comunitat educativa i la societat en general per decidir què i com cal aplicar-hi en matèria d'usos lingüístics. L'atac és jurídic, però sobretot educatiu i polític: per això, argumenta, la resposta també ha de tenir en compte els arguments educatius, pedagògics i sociolingüístics.

Òmnium té dos fronts oberts: un d'específic i un de general. Com a litigi estratègic, Òmnium se centra en la defensa del model contra les mesures cautelars aplicades el 2022 a l'escola del Turó del Drac de Canet amb l'objectiu de crear jurisprudència que permeti defensar el dret dels alumnes d'altres escoles a estudiar en català. Defensar l'escola en català és defensar el dret dels alumnes no-catalanoparlants a tenir les mateixes oportunitats que els catalanoparlants. Per això, afirma, cal plantar batalla política, preservar i enfortir consensos polítics i lluitar la batalla judicial en un front únic.

Continua explicant el contingut divers dels quatre informes presentats per Benet Salellas com a proves pericials en el cas de l'escola de Canet, l'objectiu dels quals és demostrar la necessitat de la immersió per garantir les competències plenes per revertir la situació de minorització del català a la població i per avançar en el procés de normalització. En la sentència, el TSJC no rebutja els informes ni hi fa referència: opta per obviar-los i copiar i enganxar els arguments d'altres sentències d'altres centres, fet que demostra com s'intenta, escola a escola, aplicar un altre model a partir de la jurisprudència. Actualment, el cas de Canet es troba al TC com a pas previ per portar-lo a Europa havent fet aflorar irregularitats en el procés.

Pel que fa a la causa general que afecta tot el sistema educatiu, Òmnium també s'hi ha personat per defensar el model de l'escola en català i les famílies i alumnes del país; per anul·lar la decisió, aturar el procediment i impugnar-lo i per obrir la via per altres instàncies judicials fins al Tribunal Europeu de Drets Humans. Això no obstant, el TSJC ha discriminat totes les entitats per la llengua i sindicats personats amb l'argument que aquest judici no els afecta. Així, denuncia que el TSJC, en tots dos, casos s'erigeix en poder legislatiu, executiu, en Tribunal Constitucional i en qualitat de direcció de centres.

Per tot el darrer, conclou que cal utilitzar totes les eines al nostre abast i anar més enllà de la defensa dels atacs: continuar incidint en els partits per crear els decrets, lleis i instruccions necessàries per garantir la protecció del model i en especial per allò que fa referència a la cohesió, a la convivència i a seguretat dels centres educatius. "Si la legislació actual no protegeix els centres, cal desenvolupar-la, i si la protegeix, cal aplicar-la", afirma. Paral·lelament, cal revertir la manca de professorat de català, la formació del professorat en sociolingüística i dinamitzar patis, entre altres, per garantir l'ús de la llengua en el sistema educatiu i per compensar la minorització social de la llengua i combatre la segregació lingüística.

4. Conclusions

- ❖ Paral·lelament a l'acció als centres educatius per fer del català llengua de cohesió i vehicular, cal continuar construint un front judicial conjunt.
- ❖ Cal pressionar perquè es legisli en favor de l'ús social a l'escola de manera proactiva.

Taula rodona 3: Entitats i actors de defensa de la llengua. Cap a una estratègia compartida?

Ponents

Júlia Portet, portaveu del SEPC (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans), actualment impulsor de la campanya: "Xarxa de centres insubmisos".

Oleguer Ortiz, membre de XAFA (Xarxa de Famílies pel català). Organització que neix arran de la preocupació de moltes famílies per la situació del català als centres educatius dels seus fills/es i de la necessitat d'organitzar-se col·lectivament per donar resposta a aquesta situació.

Marc Guevara, responsable d'Educació i Universitats de la Plataforma per la Llengua, organització que té com a objectiu promoure la llengua catalana com a eina de cohesió social.

Iker de Luz, treballador d'Òmnium Cultural, és una entitat sense ànim de lucre que defensa els drets civils i les llibertats dels catalans. Des del 1961, treballa per fomentar la llengua catalana, la cohesió social, l'educació i la cultura i té com a objectiu construir, a través d'aquests valors, una societat activa, crítica, integradora i cívica.

Objectiu

L'objectiu d'aquesta taula rodona és intercanviar accions que fan les diferents entitats actives en la defensa de la llengua catalana. Ser coneixedores de les diverses campanyes que s'estan duent a terme així com teixir aliances per una lluita conjunta.

1. Iniciatives en marxa per defensar el català a l'educació

Tot seguit es fa un recull de les diferents campanyes i iniciatives que s'estan duent a terme arreu dels Països Catalans.

- SEPC: [Poble que lluita, llengua que viu](#)
- SEPC i Alerta Solidària: [Xarxa de centres insumisos](#)
- Òmnium: [Somescola](#), [Vincles](#), [CineXic](#), [Llegir ens fa grans](#), [l'Esport treu la llengua...](#)
- Plataforma per la llengua: [tallers als centres](#), [ULAE](#), [assessoria legal](#), [SAGA](#), [queixes lingüístiques...](#)
- Plataforma per la Llengua, SEPC i FNEC: [La universitat, en català!](#)
- Plataforma per la Llengua, USTEC·STEs (IAC), La Intersindical, SEPC i CEESC: [No t'excusis](#)
- XAFA: [Activem la immersió](#), [Comissió de llengua i cultura](#)
- XAFA i AFFAC: Futura col·laboració en un projecte de promoció de la llengua catalana

2. Altres entitats i actors en defensa del català a l'educació.

Ens cal conèixer les diferents entitats i grups i teixir aliances per a futures campanyes i col·laboracions. Les organitzacions que treballen en la defensa del català són les següents:

- [Pública i en català](#)
- [XAFA](#) (Xarxa de famílies pel català)
- [Plataforma per la llengua](#)
- [Òmnium Cultural](#)
- [SEPC](#)
- [USTEC·STEs \(IAC\)](#)

- [CGT](#)
- [COS](#)
- [Intersindical](#)
- [Joves per la llengua](#) (Illes Balears)
- [-NOS!](#) (País Valencià)
- [Mantinc el català](#)
- [No em canviïs la llengua](#)
- [FOLC](#) (Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana)
- [CAL](#) (Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana)
- [Enllaçats per la llengua](#)
- [CPNL](#) (ConSORCI per a la Normalització Lingüística)
- [Somescola](#)
- [VxL](#) (Voluntariat per la Llengua)
- [Col·lectiu Pere Quart](#)
- [DOCENTSCAT](#)
- [ACPV](#) (Acció Cultural del País Valencià)

3. Conclusions

- ❖ Cal creure'ns que la defensa del català és legítima i vàlida.
- ❖ S'ha de dominar el discurs i anticipar-nos a l'ofensiva.
- ❖ Davant els atacs a la llengua catalana, s'ha de teixir una defensa conjunta i col·lectiva i respondre amb força a tots els Països Catalans.
- ❖ Millorar l'ús de la llengua als centres: acollida, ús social, recursos... Coordinar-nos els diferents agents educatius i oferir acompanyament i formació.
- ❖ És necessari coordinar-nos els diferents agents educatius i oferir acompanyament i formació.

Taula rodona 4A: Llengües minoritzades i plurilingüisme. Repertori de polítiques i accions per enfortir l'ús del català. Experiències d'èxit de recuperació de l'ús lingüístic.

Ponents

Jaume Fullana, mestre. Membre de la Comissió d'Educació d'Escola Valenciana i de la Unitat d'Educació Multilingüe de la UA. Fins al mes de març del 2024 va ser membre del Consell Escolar Valencià, i del 2015 al 2019 (primer Govern del Botànic) director general de Polítiques Educatives de la Conselleria d'Educació.

Geoffroy Lourdou i Ribot, president dels Amics de la Bressola i comptable de professió. És membre del consell de redacció de la revista *Mirmanda*, antic jugador de rugbi i exemple de revernacularització familiar de la llengua catalana.

Juan Inazio Hartsuaga, doctor en Lingüística i especialitzat en l'estudi de la mitologia. "Euskararen egoerari irizten" i "Kiriolloak" són dues de les seves publicacions més destacades al voltant de la situació de l'euskera. Ciutadà de Tolosa (Guipúscoa), capital comarcal la situació de la qual ha estudiat.

Objectiu

L'objectiu d'aquesta taula rodona és analitzar algunes experiències reeixides (ni que sigui parcialment) de llengües minoritzades. En el cas del País Valencià, s'analitzen els canvis en el sistema educatiu segons les vicissituds polítiques. Al País Basc hi ha hagut l'experiència revitalitzadora de Tolosa (Guipúscoa), que les darreres dècades ha passat d'un 29% de converses en euskera al carrer a un 52%, i un percentatge encara més elevat entre el jovent. A Catalunya Nord s'ha aconseguit bastir el projecte de la Bressola, una xarxa d'escoles associatives i immersives que ja està a punt d'arribar a tots els trams educatius, també el Batxillerat.

1. L'educació plurilingüe al País Valencià, per Jaume Fullana

- El sistema educatiu valencià, des que es va aprovar la LUEV (Llei d'ús i ensenyament del valencià) el 1984, ha experimentat variacions amb l'aprovació de decrets, ordres, resolucions i lleis diverses.
- En un principi, es va establir un sistema de línies a partir de tres programes: el Programa d'Ensenyament en Valencià (PEV) allà on la llengua era d'ús corrent, el Programa d'Immersion Lingüística (PIL) allà on s'ensenyava com a segona llengua i el Programa d'Incorporació Progressiva (PIP) allà on les famílies triaven un ensenyament majoritàriament vehiculat en castellà.
- És important tenir present que, de tota manera, a la zona castellanoparlant del País Valencià, des de l'aprovació de la LUEV, sempre hi ha hagut la possibilitat de l'exempció en l'aprenentatge del català, tot i que aquesta, amb els anys, ha anat baixant percentualment.
- A grans trets, aquest model es va mantenir amb algunes modificacions (per exemple, el Decret 127/2012, que va simplificar les opcions a un Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Valencià i un Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Castellà) fins al primer govern del Botànic.
- El 2017, el primer govern del Botànic va redactar el Decret 9/2017, que establia un Programa Educatiu Plurilingüe Dinàmic que acabava amb la concepció de les línies, però que va ser anul·lat per una sentència del TSJCV.
- La resposta del govern valencià va ser la Llei 4/2018, que contemplava un **Programa Educatiu Plurilingüe Integrat (PEPLI), segons el qual els Projectes Lingüístics de Centre havien de contemplar un mínim del 25% de temps lectiu en les dues llengües oficials i entre un 15% i un 25% en una llengua estrangera.** Els resultats de l'aplicació d'aquesta llei van ser molt diferents, amb un percentatge molt més alt a Infantil i Primària i molt més baix a l'ESO i Batxillerat.
- **La introducció de l'ensenyament del valencià al sistema educatiu ha suposat una millora general en l'evolució del coneixement de la llengua entre el 1985 i el 2021.** La capacitat d'escriure'l bé o perfectament ha passat del 8,7% al 40,8%, la de llegir-lo bé o perfectament del 28,6% al 57,2%, i la capacitat d'entendre'l del 75,8% al 75,5% (aquí s'observa una estabilitat). En canvi, pel que fa a la capacitat

de parlar-lo bé o perfectament, ha baixat del 59,5% al 48,6%, segurament a causa dels canvis demogràfics intensos que ha experimentat el país.

- Des que el 2023 hi va haver la victòria electoral del PP i Vox, es parla de l'aprovació –sembla que imminent– d'una mal anomenada "Llei de llibertat educativa", que deixarà que les famílies del centre triïn la llengua majoritària, però que té diversos punts polèmics que ataquen el dret a l'ensenyament en català. Aquesta llei va acompanyada de la derogació del Consell Social de les Llengües i de l'Oficina de Drets Lingüístics, així com de la supressió de la catalogació del requisit lingüístic en diversos llocs de l'Administració. **Això fa preveure la importància d'una mobilització social àmplia per tal d'aturar els atacs frontals a la llengua que es produeixen i es produiran al País Valencià.**

"I el que compta és l'esforç de cada dia compartit tenaçment amb els qui creuen que cada gest eixampla l'esperança, que cap dia no es perd per als qui lluiten."

Miquel Martí i Pol.

2. La Bressola: xarxa d'escoles associatives i immersives a la Catalunya Nord per Geoffroy Lourdou

- El **projecte de La Bressola neix l'any 1976 a la Catalunya Nord** a imatge i semblança de la xarxa d'escoles immersives del País Basc del Nord Seaska. El significat de totes dues paraules és el mateix.
- La **societat nord-catalana** va viure al llarg del segle XX un **procés de desaparició gradual de la seva llengua**, en primer lloc, per l'augment del sentiment patriòtic francès que van suposar les dues guerres mundials, en les quals van morir molts joves nord-catalans. A més, la generalització de l'ensenyament en francès també va ser molt lesiva, amb repressió escolar inclosa per a qui fes servir la llengua catalana a l'aula.
- **L'oficialitat exclusiva del francès en l'àmbit públic** a causa de la ideologia jacobina de l'estat i el progressiu **desprestigi del català** van fer aquest passés a ser vist com un **idioma de pagesos, sense valor ni estatus social**. Això en va propiciar una substitució progressiva en l'àmbit familiar, també en el cas del ponent, que quan era petit encara

sentia parlar en català amb normalitat la gent de més edat pel carrer. Això ja ha desaparegut.

- Els darrers anys, aquesta **situació de minorització s'ha vist agreujat per un fort augment demogràfic**, en part causat per l'arribada massiva de jubilats francesos d'altres indrets de l'estat que cerquen a la Catalunya del Nord més bonança climàtica.
- **La Bressola és una escola immersiva, en què tant els mestres com el personal de serveis (menjador, etc.) fan servir en tot moment la llengua catalana amb els alumnes.** També es treballen metodologies perquè aquests facin servir la llengua entre ells, i una de les maneres de fer-ho és la **verticalitat**. Es fa treballar alumnes de tres edats diferents d'un mateix cicle, i s'intenta que els més **grans s'erigeixin en referents lingüístics no institucionals per als més petits.**
- **L'ensenyament públic francès** ofereix des de fa uns anys les anomenades "**fileres bilingües**", tot i que no ho són estrictament en el temps lectiu, ja que en moltes ocasions no es fan més que 6 hores d'ensenyament en català. Això fa que els alumnes no sempre puguin assolir una competència real en la nostra llengua. En conseqüència, el projecte de **La Bressola continua tenint un gran valor en el coneixement i preservació del català a les comarques septentrionals del país.**
- Actualment, La Bressola escolaritza més de 1.100 alumnes nord-catalans, consta de 9 centres escolars (7 escoles i 2 col·legis de secundària). Malgrat els impediments de l'alcaldia d'extrema dreta de Perpinyà, després d'una victòria judicial **ha iniciat els tràmits per a poder oferir també el Batxillerat als alumnes del seu sistema**, de tal manera que puguin cursar-hi tots els trams educatius.

3. La revitalització social del basc a Tolosa, per Juan Inazio Hartsuaga

- **L'evolució de l'ús social de l'euskera és desigual en funció dels territoris forals** de què parlem i, fins i tot, de les localitats concretes. La capital comarcal de Tolosaldea, Tolosa (Guipúscoa), i Ibarra, una localitat adjacent a la primera, en són un exemple per motius oposats. Així com en el primer cas durant les darreres dècades hi ha hagut un augment

exponencial en l'ús del basc, en el segon ha experimentat un lleuger descens.

- **Les estadístiques i mesures oficials assenyalen que l'ús al carrer de l'euskera ha passat d'una mitjana del 29% fa 30 anys a un 52,5% en l'actualitat.** L'augment és, per tant, molt apreciable. En el cas de les **franges més joves**, l'augment encara és més espectacular i supera el **70% d'ús de mesura al carrer.**
- El fet que Tolosa sigui capital comarcal, i que tingui un mercat important, també ha fet que la població dels llogarrets i *caseríos* de l'entorn hi exercissin de població flotant, la qual cosa ha ajudat a vivificar-ne l'ús. Un cop més, **els factors econòmics influeixen en l'ús i presència social de les llengües.**
- El ponent correlaciona **l'augment de l'ús de l'euskera amb el seu prestigi social.** Allà on és una llengua de professions liberals, classe mitjana i fins i tot petita burgesia, l'euskera és vist com una llengua de valor i el seu ús augmenta a totes les franges. Allà on és vist com una llengua més folklòrica, associada a professions de caràcter agrari o pesquer (del sector primari en general), el seu ús tendeix a l'estabilitat o fins i tot a recular. **Per tant, és important que l'euskera sigui vist com una llengua de cultura per tal de garantir-ne el prestigi representacional dels seus potencials parlants i el seu ús social.**
- Un dels factors que explica l'avenç de l'euskera a Tolosa és la **presència de les ikastoles, les cooperatives immersives.** En aquestes escoles hi ha una clara voluntat d'euskaldunitzar l'alumnat, tot i que a la pràctica no totes les ikastoles del País Basc funcionen igual de bé. En el cas de Tolosa, és evident que sí gràcies a la implicació de tots els estaments de la comunitat educativa.
- No tot es limita, però, a la voluntat escolar. **A Tolosa hi ha hagut també una política proactiva de les associacions de la societat civil i de l'Administració pública que ha possibilitat que a la major part d'espais municipals i activitats de lleure del municipi l'euskera sigui la llengua vehicular i no marcada. Que l'euskera sigui la llengua que parlen els entrenadors esportius (bàsquet, futbol, etc.) té també un gran impacte en els usos del jovent.**

- **Una llengua minoritzada només pot avançar quan hi ha una implicació ferma i global de tots els agents socials.**

4. Conclusions

- ❖ La introducció de l'ensenyament del valencià al sistema educatiu ha suposat una millora general en l'evolució del coneixement de la llengua entre el 1985 i el 2021.
- ❖ Cal una mobilització social àmplia per a aturar els atacs frontals a la llengua que es produeixen i es produiran al País Valencià.
- ❖ Calen metodologies perquè l'alumnat utilitzi el català fora les aules, un sistema que s'utilitza és la verticalitat (els més grans s'erigeixin en referents lingüístics no institucionals per als més petits).
- ❖ **Els factors econòmics influeixen en l'ús i presència social de les llengües.** El desprestigi d'una llengua fa que s'utilitzi només en espais concrets i en l'àmbit laboral a sectors productius primaris i empobrits. En canvi, si el català és vist com una llengua de cultura per tal de garantir-ne el prestigi representacional dels seus potencials parlants i el seu ús social.
- ❖ Cal una política de les associacions civils i l'administració Pública perquè tots els espais municipals i d'activitats en el lleure el català sigui la llengua vehicular. **Una llengua minoritzada només pot avançar quan hi ha una implicació ferma i global de tots els agents socials.**

Taula rodona 4B: Llengua i Cohesió. L'accés social al català

Ponents

Enric Aragonès, membre i portaveu del Sindicat de Llogaters

Hèctor Llull, tècnic de normalització lingüística del Consorci per la Normalització Lingüística (CPNL).

Objectius

Amb aquesta taula rodona es vol fer una presentació de mesures per a millorar la normalització lingüística i capgirar el procés de substitució lingüística, aprofitant espais de lluita per la justícia social i la lluita de classes. Pretenem fer una mirada àmplia més enllà de la docència per a normalitzar i estendre l'ús del català i evitar la substitució lingüística, sobretot en aquells entorns més debilitats i amb més diferències socioeconòmiques.

1. El CPNL

- La normalització lingüística és un procés prospectiu de resposta a un conflicte lingüístic (entre una llengua més forta que una altra). És un procés de cohesió de la comunitat lingüística.
- Objectius de la normalització: a) difusió i coneixement de la llengua b) foment de l'ús de la llengua c) combat contra els prejudicis lingüístics d) cohesió actitudinal de la població.
- 2 àmbits d'actuació del CPNL: ensenyament de la llengua per afavorir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats i l'àmbit de la dinamització per al foment de l'ús de la llengua (voluntariat lingüístic, col·laboracions amb empreses i comerços, sensibilització lingüística per a fer reflexionar sobre les actituds lingüístiques i foment del català dins de les empreses).
- L'ensenyament i coneixement de la llengua no n'implica l'ús.

2. Català i nouvinguts

POBLACIÓ NOUINGUDA

En 100 anys a Catalunya s'han passat de 2 milions d'habitants a 8 milions (16,3% de població nouvinguda, actualment).

- Llengua habitual: 36,1% català i 7,4% català i castellà (ús híbrid).
- A 2018, 800.000 persones nascudes fora de Catalunya tenen interès per aprendre el català.
- 25% de la població ha après català a través de cursos.
- El català no perd parlants (de fet, en guanya, però no prou).
- La població nouvinguda no és un problema per al català, sinó una oportunitat perquè pot ajudar a fer créixer la llengua.

RECURSOS LIMITATS

- En cursos de 22 places queden fins a 80 persones en llistes d'espera.

PER QUÈ APRELEM UNA LLENGUA?

- Rafael Ninyoles, *Conflicte lingüístic valencià*: parla de 2 motivacions (instrumental, que fa referència a l'ús utilitarista de la llengua per ascendir laboralment o socialment, i funció integradora, per cohesionar-se dins del grup).
- A Catalunya, depèn del territori i sobretot plans urbanístics. Hi tenim les dues funcions actives.
- Únic responsable de la minorització és la repressió lingüística de l'Estat que és volguda i intencionada

3. Convergència lingüística

(comportament de canviar de llengua per "educació" amb l'interlocutor)

- És norma d'ús de conducta lingüística social, consens social interioritzat com a normal pels membres de la comunitat. Només un 11% continua en català si li parlen en castellà.
- Necessitem un canvi d'actitud pel que fa a la convergència lingüística, que és un hàbit nociu que pot acabar amb el català: no facilita l'aprenentatge i

ús de la llengua (fa que no sigui integradora) i va en contra de la cohesió de la societat.

- Cal crear un hàbit nou que substitueixi el mal hàbit amb la tècnica de les tres erres: recordatori, rutina i recompensa (tenir-ho present, repetir-ho habitualment i congratular-se'n).
- Apuntar-se a iniciatives com Voluntaris per la Llengua.
- Indefensió lingüística de la comunitat catalanoparlant en l'àmbit immobiliari com a individus, però, com a sindicat, utilitzar la força institucional i exigir l'ús del català en documents oficials, per exemple.

4. Conclusions

- ❖ Evitar la segregació/diglòssia cohesionant els diferents espais del sindicat.
- ❖ Construir un espai d'ús del català, amb un ús col·lectiu a partir de la consciència individual de diferents membres del sindicat.
- ❖ Generar un espai de confiança amb traducció si escau, sense que l'assemblea deixi de ser en català.
- ❖ Comunicació organitzativa en català (premsa, xarxes...).

Taula rodona 5: El català a les xarxes, l'oci i entre els joves

Ponents

Pòdcast l'Arrabassada. A les Jornades de Català i Escola vam gaudir de la companyia de **l'Arrabassada**. Per a qui no els conegui, és un pòdcast en català presentat per tres joves de Nou Barris: **Marc Lesán, Oriol Lapeira i Iñaki Sola**. Es tracta d'un pòdcast amb un alt nivell d'humor, però també amb un grau important de politització. Són aquestes dues característiques les que han fet que l'Arrabassada, d'ençà del seu primer llançament el gener del 2023, hagi tingut ressò entre les generacions més joves, especialment les polititzades. Entre altres qüestions, parlen de la problemàtica i de la situació del català, del creixent desús de la llengua, de la poca consciència lingüística del jovent i de la poca oferta de contingut en la nostra llengua.

Objectiu

La participació dels companys de l'Arrabassada a la Jornada de Català i Escola de la PiEC està pensada per a comptar amb una perspectiva diferent de la de la resta de ponències de la Jornada. Una visió més juvenil i donant importància a la comunicació des de les xarxes socials en llengua catalana.

1. Xarxes socials i català

Els tres joves, del districte de Nou Barris, on hi va haver l'assentament una forta onada migratòria de població castellanoparlant -que va provocar que l'entorn social de Nou Barris es conformés majoritàriament en castellà-, van explicar-nos de primera mà la seva experiència. Ens van explicar que van optar per començar a utilitzar el català entenent que era una decisió política, a consciència, però també perquè és la seva llengua. Per això cal normalitzar el fet que la gent pugui crear contingut audiovisual en català.

En primer lloc, van parlar de per què van decidir començar el pòdcast i per què van optar per fer-lo en català. Van remarcar la importància de la llengua i la importància d'utilitzar-la, parlar-la i estimar-la.

En segon lloc, van explicar l'error que havia comès la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) tancant el 3xL, i la pèrdua de referents lingüístics que això va suposar per a les generacions més joves de catalans. Altrament, també van criticar la CCMA per haver trigat tant a desenvolupar una plataforma en línia per a visualitzar el contingut de TV3 en xarxa, atès que moltes joves ja no miren la televisió convencional i consumeixen plataformes en línia. També van lamentar el fet que no es recuperés la reciprocitat amb el País Valencià.

En tercer lloc, van parlar de la importància de tenir contingut audiovisual en català enfocat a les joves per a crear referents lingüístics. Van esmentar com, actualment, hi ha una mancança de persones que creïn contingut en català, amb les implicacions que això suposa: (1) haver comprat el discurs de *amb el català no arribaràs enlloc*; (2) acceptar que, perquè esdevingui una font d'ingressos, has de fer el contingut en castellà; (3) comprar l'argument que amb el castellà és més fàcil arribar a més gent, i per tant triomfar més fàcilment, entre d'altres. Això implica deixar la llengua de banda.

En quart lloc, van explicar que hi ha gent que està aconseguint monetitzar el seu contingut a xarxes social fent-lo en català. Per tant, es demostra que és un mite i una falsedat que mai es pugui remunerar el contingut en català. Així i tot, els integrants de l'Arrabassada van remarcar que el pòdcast el van començar per gust, sense l'objectiu d'aconseguir cap mena de benefici econòmic, sinó de poder gaudir de l'experiència i passar una bona estona entre companys.

Finalment, una altra de les coses que van fer va ser animar la gent a crear contingut, tant a la CCMA perquè en creï de qualitat, com també a la resta. Tots podem esdevenir referents lingüístics. Que cadascú aporti el seu granet de sorra, ja sigui mantenint el català al carrer, a les aules, al pati, a les xarxes socials, o on sigui.

2. Conclusions

- ❖ Existeix la necessitat de conscienciar els joves a estimar i utilitzar el català, protegir i fer contingut audiovisual en català a les xarxes socials.
- ❖ S'ha d'augmentar l'oferta de qualitat, incrementar el nombre de referents lingüístics i acabar amb el dogma que amb la nostra llengua no arribem enlloc.
- ❖ Els referents són necessaris, ells mateixos, han demostrat ser un exemple per a les noves generacions.

La Plataforma Pública i en Català esperem que aquest informe, que recull les idees i conclusions principals de la 1a Jornada Català i Escola, sigui útil. Fer-ne un recull i compartir-lo per poder donar més difusió a la Jornada era un dels nostres objectius inicials. Creiem que aquest pot ser un bon material per reflexionar sobre la situació de la llengua catalana i continuar defensant-la.

Moltes gràcies!

PIEC - Pública i en Català

SEPC - USTEC·STEs (IAC) - CGT - LA INTERSINDICAL - COS